

Protokół

z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Wojciecha Pacuskiego

W dniu 23.10.2017r odbyło się posiedzenie Komisji Habilitacyjnej powołanej do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr **Wojciecha Pacuskiego** zorganizowane na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Komisja zebrała się w pełnym składzie:

1. Prof. dr hab. Czesław Skierbiszewski, Instytut Wysokich Ciśnień PAN w Warszawie (przewodniczący),
2. Prof. dr hab. Jacek Majewski, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski (sekretarz),
3. Prof. dr hab. Sebastian Maćkowski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu (recenzent),
4. Prof. dr hab. Perła Kacman, Instytut Fizyki PAN w Warszawie (recenzent),
5. Prof. dr hab. Andrzej Wysmołek, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski (recenzent),
6. dr hab. Grzegorz Sęk - Politechnika Wrocławska (członek Komisji),
7. dr hab. Krzysztof Turzyński, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski (członek Komisji)

Członkowie Komisji prof. Cz. Skierbiszewski, prof. J. Majewski, prof. S. Maćkowski, prof. P. Kacman, dr hab. G. Sęk, oraz dr hab. K. Turzyński wzięli osobiście udział w posiedzeniu Komisji, podczas gdy członek komisji (recenzent) prof. A. Wysmołek wziął udział w obradach komisji za pośrednictwem audiowizualnego połączenia internetowego (Skype).

Posiedzenie otworzył prof. Czesław Skierbiszewski prosząc wszystkich uczestników o przedstawienie się. Ponieważ Habilitant nie złożył wniosku o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym Przewodniczący zaznaczył, że wideokonferencyjna forma przeprowadzenia posiedzenia Komisji jest zgodna z odpowiednimi przepisami.

Następnie przewodniczący prof. Czesław Skierbiszewski zrelacjonował stan formalny procedury habilitacyjnej dr. Wojciecha Pacuskiego. Stwierdził, iż osiągnięciem, które jest podstawą jego przewodu habilitacyjnego jest cykl prac p.t. *Zaprojektowanie, wytwarzanie i zbadanie metodami optycznymi nowych układów mikrowęzł i struktur kwantowych zawierających jony magnetyczne*. Stwierdził ponadto, że do Dziekana Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego wpłynęły opinie recenzentów powołanych do oceny osiągnięcia naukowego i oceny istotnej aktywności naukowej dr Wojciecha Pacuskiego. Przewodniczący zaznaczył, że oceny wszystkich recenzentów zostały dokonane zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. Po stwierdzeniu, że wszystkie trzy recenzje są pozytywne przewodniczący zwrócił się do członków Komisji z zapytaniem czy mają jakieś uwagi formalne dotyczące dotychczasowego przebiegu przewodu habilitacyjnego. Nikt nie miał uwag.

Prof. Czesław Skierbiszewski poprosił recenzentów o przedstawienie swoich opinii o dorobku Habilitanta. Stwierdził, iż wszyscy członkowie Komisji są w posiadaniu wszystkich recenzji, więc można się opierać na ich wersjach spisanych.

Jako pierwsza została poproszona o przedstawienie swojej opinii **prof. dr hab. Perła Kacman**.

Prof. Perła Kacman bazując na swojej recenzji dorobku Habilitanta podkreśliła, że osiągnięcia naukowe dr W. Pacuskiego uzyskane w ciągu 13 lat od ukończenia studiów są imponujące. Dr W. Pacuski jest współtorem 69 oryginalnych prac naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych z 'najwyższej półki' listy filadelfijskiej, między innymi takich jak *Nature Communications, ACSNano, Physical Review Letters, Applied Physics Letters, Crystal Growth & Design*. Sumaryczny impact factor jego prac wynosi 155, liczba cytowań jest równa 593, a indeks Hirscha 13. Dr W. Pacuski jest także autorem jednego europejskiego zgłoszenia patentowego, wygłosił 10 zaproszonych referatów i kilkanaście ustnych prezentacji na międzynarodowych konferencjach. Ostatnio został zaproszony do Komitetu Programowego poważnej konferencji międzynarodowej International Conference on Molecular Beam Epitaxy, oraz nawiązał liczne kontakty naukowe współpracując z kilkoma ośrodkami we Francji, Niemczech i w Austrii jak również z Instytutem Fizyki PAN w Warszawie. Dr W. Pacuski dla realizacji swoich badań uzyskał

szereg grantów takich jak: grant promotorski na przygotowanie rozprawy doktorskiej, Humbolt Research Fellowship na początku stażu podoktorskiego w Niemczech. W trakcie dalszej kariery naukowej uzyskał finansowanie i kierował następującymi projektami: prestiżowym projektem NCBiR Lider, projektem MNiSW dla wybitnych młodych naukowców Iuventus Plus (dwukrotnie) oraz projektem NCN w konkursie SANATA BIS. Uczestniczył także w charakterze głównego wykonawcy w realizacji kilku innych projektów. Dr Pacuski jest laureatem szeregu nagród i programów stypendialnych, w tym np. otrzymanej w 2014r Nagrody Indywidualnej I stopnia Rektora Uniwersytetu Warszawskiego oraz stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w programie START, stypendium MNSiW dla wybitnych młodych naukowców i Programu Stypendialnego Nowoczesny Uniwersytet. W roku 2016, dr W. Pacuski otrzymał Nagrodę im. Stefana Pieńkowskiego za „Osiągnięcia w wytwarzaniu i badaniach optycznych nanostruktur półprzewodnikowych – mikrowętek optycznych i kropek kwantowych z jonami magnetycznymi”, tj. Za osiągnięcia będące tematem rozpatrywanego właśnie wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W przedłożonej dokumentacji jako podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, dr Pacuski wskazał cykl powiązanych tematycznie 9 prac naukowych opublikowanych w latach 2009-2016, którym nadał tytuł „Zaprojektowanie, wytworzenie i zbadanie metodami optycznymi nowych układów mikrowętek i struktur kwantowych zawierających jony magnetyczne”. Cykl obejmuje dwie prace opublikowane w *Nature Communications*, dwie w *Applied Physics Letters*, jedną w *Journal of Applied Physics*, *Crystal Growth & Design*, *Physical Review B*, oraz *Nanotechnology*, oraz jedną w pracy pokonferencyjnej (Proc. SPIE 9167), której dr W. Pacuski jest samodzielnym autorem, podczas gdy jest współautorem 8 pozostałych spraw cyklu. W dwóch jest pierwszym autorem, a w czterech jest umieszczony na końcu listy autorów jako autor korespondencyjny. Prof. P. Kacman zwróciła uwagę, że chociaż nie wszyscy współautorzy złożyli oświadczenia o swoim udziale w badaniach i publikacjach cyklu, Habilitant w przygotowanych materiałach postąpił zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie szczególnego trybu przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Ustosunkowując się do autoreferatu dr W. Pacuskiego, prof. P. Kacman powiedziała, że w autoreferacie są przedstawione w zwięzłej formie najważniejsze wyniki, które są zawarte w 9 pracach cyklu. Uznanie prof. P. Kacman wzbudziła ta część autoreferatu, w której dr W. Pacuski opisuje w bardzo logiczny i przekonujący sposób jak kolejne prace wynikają z poprzednich, uzasadniając w ten sposób nie tylko powiązanie tematyczne 9 wybranych prac, ale także uzasadniając swoją rolę w inicjowaniu i prowadzeniu badań, które doprowadziły do powstania kolejnych wyników. Sposób w jaki Habilitant przedstawił swoje osiągnięcia w autoreferacie, bardzo ułatwił prof. P. Kacman oddzielenie jego osobistego wkładu w powstanie tych 9 prac od wkładu całej grupy młodych bardzo zdolnych badaczy, którzy są współautorami tych prac i przypuszczalnie będą chcieli wkrótce także ubiegać się o stopień doktora czy doktora habilitowanego. Zdaniem prof. P. Kacman, przedstawiony przez Habilitanta w autoreferacie opis prowadzenia przez Niego badań naukowych wyraźnie pokazuje, jak wyznaczał sobie kolejne zadania, jak rozszerzał swoje kompetencje i możliwości aparaturowe, a także, jak w kolejnych etapach współpracował z osobami czy całymi ośrodkami posiadającymi uzupełniające do tego czym dysponował umiejętności czy aparaturę. Zdaniem prof. P. Kacman, bardzo ciekawy w tym kontekście jest opis powstania pracy H3, świadczący o ogromnym zaangażowaniu dr Pacuskiego w rozwój dziedziny, którą się zajmuje i o niezwykle u tak młodego naukowca dojrzałości naukowej.

Podsumowując przegląd najważniejszych wyników rozprawy, prof. P. Kacman podkreśliła, że przedstawione publikacje stanowią bez wątpienia istotny wkład w dziedzinę badań optycznych i magnetycznych własności niskowymiarowych struktur półprzewodnikowych. Uzyskanie unikalnych struktur z kropkami kwantowymi zawierającymi pojedyncze jony magnetyczne może mieć przełomowe znaczenie dla rozwoju spintroniki. W opinii prof. P. Kacman, najważniejszym osiągnięciem stanowiącym podstawę części wyników przedstawionych w przedłożonych pracach, jest stworzenie na Wydziale Fizyki UW laboratorium MBE, gdyż w tym laboratorium zaprojektowano, opracowano technologię i wytworzono szereg niezwykle ciekawych nowych struktur półprzewodnikowych, przede wszystkim wspomniane wyżej kropki kwantowe zawierające różne pojedyncze jony magnetyczne.

Prof. Perła Kacman oceniając aktywność dydaktyczną i działania na rzecz popularyzacji nauki podkreśliła, że dr Wojciech Pacuski prowadzi szeroko zakrojoną działalność dydaktyczną i aktywnie opiekuje się narybkiem naukowym. Dr Pacuski prowadzi autorski wykład na Wydziale Fizyki UW „Technologia i strukturyzacja materiałów półprzewodnikowych”. Dr Pacuski był promotorem pomocniczym w przypadku dwóch doktoratów (J.-G. Rousset oraz J. Kobak), oraz opiekunem pięciu ukończonych prac magisterskich i licencjackich. Praca licencjacka przygotowana przez Michała Papaja pod opieką dr Pacuskiego została nagrodzona Złotym Medalem Chemii za najlepszą w Polsce pracę licencjacką z chemii w roku 2014.

Prof. Perłą Kacman skończyła swoje wystąpienie cytując konkluzję swojej recenzji:

„Podsumowując stwierdzam, że zarówno osiągnięcia naukowe przedłożone w postaci zbioru 9 prac wraz z autoreferatem, zasługująca na wyróżnienie aktywność naukowa i organizacyjna, a także dydaktyczna i popularyzatorska Habilitanta spełniają z nadmiarem kryteria ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym z dnia 14 marca 2003r., Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014r i dalszymi poprawkami, i dlatego stawiam wniosek o nadanie dr Wojciechowi Pacuskiemu stopnia doktora habilitowanego.”

Jako drugi przedstawił swoją opinię o dorobku Habilitanta **Prof. dr hab. Sebastian Maćkowski** streszczając obszernie fragmenty swojej recenzji. Przed przystąpieniem do szczegółowego omówienia osiągnięcia naukowego oraz oceny dorobku dydaktycznego i organizacyjnego, prof. S. Maćkowski stwierdził, że kariera naukowa dr Pacuskiego prowadzona jest w sposób prawie wzorowy. Zawiera ona praktycznie wszystkie elementy niezbędne do prawidłowego rozwoju naukowego, takie jak dążenie do opublikowania wyników badań w liczących się czasopismach, odbycia zagranicznego stażu podoktorskiego, zmianę (choć niewielką) tematyki badawczej, uzyskanie znaczącego finansowania projektów badawczych ze źródeł zewnętrznych, aktywny udział w tworzeniu warsztatu doświadczalnego i kształceniu młodych adeptów nauki. W każdym z tych aspektów dorobek dr Wojciecha Pacuskiego jest co najmniej zadowalający. W związku z tym prof. S. Maćkowski jest przekonany, że dr W. Pacuski spełnia ustawowe i zwyczajowe kryteria stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych. Prof. S. Maćkowski zwrócił też uwagę, że tak dobra kariera naukowa Habilitanta nie byłaby możliwa bez otoczenia naukowego i infrastrukturalnego istniejącego na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, będącego od wielu lat jednym z najważniejszych krajowych ośrodków fizyki i technologii półprzewodników, w tym półprzewodników zawierających domieszki magnetyczne.

Omawiając dorobek naukowy Habilitanta, prof. S. Maćkowski przedstawił dane zaczerpnięte z bazy Scopus (z dnia 28 sierpnia 2017r), które podają liczby niższe niż dane zaczerpnięte z bazy Web of Science przedstawione przez prof. P. Kacman. Baza Scopus zawiera 71 publikacji dr W. Pacuskiego, które były cytowane 280 razy, a odpowiadający tym cytowaniom indeks Hirscha wynosi 7. Prof. S. Maćkowski wyraził opinię, że nie jest to na pewno wynik wyróżniający i wyraził przypuszczenie, że przyczyną takiego stanu rzeczy może być pewna niszowość prowadzonych badań, a także publikacja części wyników badań Habilitanta w marginalnych czasopismach naukowych, ulokowanych poza głównym nurtem. Biorąc jednak pod uwagę, że większość regularnych (nie konferencyjnych) publikacji Habilitanta ukazała się w takich czasopismach jak *Physical Review B*, *Physical Review Letters*, *Applied Physics Letters*, czy *Nature Communications*, prof. S. Maćkowski wysoko ocenił całkowity dorobek publikacyjny dr Wojciecha Pacuskiego, nie tylko pod względem ilościowym, ale także jakościowym.

Prof. S. Maćkowski stwierdził, że merytoryczna wartość osiągnięcia będącego przedmiotem oceny nie budzi najmniejszych wątpliwości. Wyjaśnił również, że „Opanowanie wyrafinowanej technologii otrzymywania nanostruktur półprzewodnikowych o zadanych własnościach, w powtarzalny sposób, dzięki czemu możliwe jest prowadzenie systematycznych badań podstawowych własności optycznych i magnetooptycznych, stanowi istotny wkład w dziedzinę. W przedstawionym osiągnięciu widoczna jest nie tylko determinacja w dążeniu do realizacji określonych zadań badawczych czy udzielenia odpowiedzi na stawiane pytania dotyczące oddziaływań w takich strukturach, ale także otwartość na podejmowanie niestandardowych zagadnień, często pozostających poza głównym nurtem badań, ale stanowiących istotne uzupełnienie istniejącego stanu wiedzy”.

Prof. S. Maćkowski, podkreślił, że „Kolejnym ważnym – rzekłbym nawet kluczowym – elementem oceny kandydata do stopnia doktora habilitowanego jest umiejętność pozyskiwania środków na badania”. Dr Pacuski w ciągu ostatnich kilku lat był kierownikiem projektu LIDER oraz projektu

Sonata Bis (są to ponadmilionowe projekty), finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowe Centrum Nauki. Zdaniem prof. S. Maćkowskiego, uzyskanie prestiżowego finansowania wskazuje na trzy ważne aspekty, w jego ocenie niezbędnych dla jednoznacznie pozytywnej oceny wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego, a mianowicie: (i) dorobek naukowy pozwalający współzawodnictwo w ubieganiu się o finansowanie, (ii) zdolność formułowania hipotez badawczych, które są interesujące i zostały wysoko ocenione przez zewnętrznych i niezależnych ekspertów, i wreszcie (iii) przedstawienie adekwatnego planu badawczego, który daje szansę weryfikacji hipotezy badawczej. W odczuciu prof. S. Maćkowskiego to właśnie uzyskanie niezależnego finansowania na realizację własnych pomysłów badawczych jest kluczowym kryterium upoważniającym do otrzymania stopnia doktora habilitowanego, który świadczy o samodzielności naukowej i predestynuje do aktywnego i pełnego kształcenia młodych naukowców, na co też w sposób pośredni wskazuje fakt, że dr Pacuski pełni rolę promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich.

Innym istotnym wskaźnikiem świadczącym o nabyciu przez dr Pacuskiego kompetencji niezbędnych do prowadzenia samodzielnych badań naukowych dla prof. S. Maćkowskiego jest lista prezentacji konferencyjnych Habilitanta. Obejmuje ona w sumie 33 referaty konferencyjne wygłoszone osobiście, w tym 10 referatów zaproszonych, 16 referatów na konferencjach międzynarodowych i 7 referatów na konferencjach krajowych. Niektóre z referatów zaproszonych zostały wygłoszone na kluczowych konferencjach dotyczących fizyki i technologii struktur półprzewodnikowych.

Działalność dydaktyczną dr Pacuskiego prof. S. Maćkowski ocenił jako odpowiednią do charakteru jego zatrudnienia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, podkreślając, że na uznanie zasługuje opracowanie i prowadzenie przez Habilitanta, jeszcze przed habilitacją, autorskiego wykładu „Technologia i strukturyzacja materiałów półprzewodnikowych”. Prof. S. Maćkowski podobnie pozytywnie ocenił działalność organizacyjną dr Pacuskiego, jednocześnie podkreślając znaczący udział Habilitanta w recenzowaniu prac składanych do czasopism, z których niektóre należą do pierwszej ligi wydawnictw w dziedzinie badań prowadzonych przez dr Pacuskiego.

Profesor S. Maćkowski podsumował swoją opinię o dorobku dr W. Pacuskiego przytaczając konkluzję swojej recenzji:

„Dr Wojciech Pacuski jest z pewnością uznanym specjalistą w dziedzinie fizyki nanostruktur półprzewodnikowych, o czym świadczy jego dorobek naukowy i odbiór prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego przez środowisko naukowe. Poza kilkoma uwagami krytycznymi jestem przekonany, że w świetle przedstawionej dokumentacji dr Wojciech Pacuski spełnia formalne i zwyczajowe kryteria stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, i dlatego z pełnym przekonaniem wnioskuje o dopuszczenie dr Pacuskiego do dalszych etapów procedury habilitacyjnej”.

Jako trzeci wypowiedział się **prof. Dr hab. Andrzej Wysmołek**. Stwierdził, że nie będzie powtarzał ocen zawartych w wypowiedziach dwóch poprzednich recenzentów i zawartych w jego recenzji. Podkreślił natomiast, że bez udziału dr W. Pacuskiego nie powstałaby żadna z 9 prac cyklu. Powstałe na Wydziale Fizyki UW Laboratorium związków II-IV jest olbrzymią zasługą Habilitanta i ma olbrzymie znaczenie dla prac doświadczalnych prowadzonych w Zakładzie Fizyki Ciała Stałego. Podkreślił również, że dr W. Pacuski jest pomysłodawcą metody spektroskopowej do kontroli wzrostu, która jest obecnie wdrażana w Laboratorium. Na koniec swojego wystąpienia prof. A. Wysmołek przytoczył podsumowanie swojej recenzji, w którym pisze:

„W mojej opinii, zaprezentowana przez dr. Wojciecha Pacuskiego rozprawa habilitacyjna z nadmiarem spełnia wymagania ustawowe konieczne do uzyskani stopnia doktora habilitowanego. Jednocześnie wysoko oceniam jego pozostałe osiągnięcia naukowo badawcze, które świadczą dużej dojrzałości i samodzielności naukowej Habilitanta. Jego dorobek dydaktyczny i popularyzacyjny jest znaczący. Wszystkie te elementy w pełni uzasadniają wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego nauk fizycznych w dyscyplinie fizyka. Dlatego wnoszę o dopuszczenie dra Wojciecha Pacuskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

Po wysłuchaniu opinii trzech recenzentów, głos zabrał ponownie prof. Czesław Skierbiszewski, prosząc pozostałych członków Komisji o wyrażenie swoich opinii.

Jako pierwszy wypowiedział się **dr hab. Grzegorz Sęk**, stwierdzając, że Habilitant posiada świetny dorobek naukowy, oraz że prace Habilitanta są mu dobrze znane. Za główne osiągnięcie Habilitanta uznał prace związane z wytwarzaniem materiałów. Zwrócił też uwagę na duży wkład Habilitanta w popularyzację wyników badań i fizyki półprzewodników w ogólności. Podkreślił dużą wagę nagrody im Pieńkowskiego otrzymanej przez doktoranta.

Następnie głos zabrał **dr hab. Krzysztof Turzyński** i stwierdził, że kryteria samodzielności naukowej przedstawione przez prof. S. Maćkowskiego są ostrzejsze niż wymagania ustawodawcy, niemniej Habilitant je z powodzeniem spełnia. Zdaniem dr hab. K. Turzyńskiego mamy do czynienia z odpowiednim kandydatem do stopnia doktora habilitowanego. Jego zdaniem habilitacja dr Pacuskiego w naturalny sposób wynika z wysokiej klasy badań przeprowadzonych przez Habilitanta, i jest w pewnym sensie efektem ubocznym tych badań. Ważny dla oceny Habilitanta jest również fakt, że studenci pod opieką dr Pacuskiego rozkwitają naukowo.

Po wysłuchaniu pięciu opinii, głos zabrał przewodniczący Komisji prof. Cz. Skierbiszewski i zapytał, czy recenzenci i inni członkowie komisji habilitacyjnej chcieliby się odnieść do dotychczasowych wypowiedzi uczestników posiedzenia. W dyskusji, która się wywiązała głos zabrali prof. P. Kacman, prof. S. Maćkowski, dr hab. G. Sęk, oraz prof. A. Wysmołek.

Prof. P. Kacman podtrzymała swoją opinię, że prace do ocenianego dzieła zostały wybrane inteligentnie. Tematyka habilitacji jest pewną kontynuacją tematyki uprawianej intensywnie od lat w Warszawie, niemniej zasadnicze osiągnięcia technologiczne Habilitanta otwierają tematykę na nowe zagadnienia, które byłyby niemożliwe do badania bez dokonań Habilitanta. Te osiągnięcia technologiczne stanowią największą wartość habilitacji.

Dr hab. G. Sęk zwrócił uwagę, że pomimo silnie technologicznego charakteru prac Habilitanta, prace te zawierają intrygujące i nowe elementy fizyki nanostruktur półprzewodnikowych.

Prof. S. Maćkowski zgodził się z opinią dr hab. K. Turzyńskiego, że habilitacja powstała jako naturalny efekt badań naukowych bardzo dobrej jakości przeprowadzonych przez Habilitanta. Powiedział, że zdecydowanymi plusami złożonej habilitacji jest fakt, że młodzi ludzie rozwijają technologię, która umożliwi badanie nowych zjawisk fizycznych oraz zdolność Habilitanta do pozyskiwania środków na badania naukowe. Jako minus habilitacji widzi jednak, że podejmowane przez Habilitanta działania mają słaby wpływ na cytowalność prac Habilitanta.

Prof. A. Wysmołek wyraził przekonanie, że dr W. Pacuski będzie się dalej rozwijał naukowo. W tej chwili już pracuje nad nowym w stosunku do habilitacji tematem, grafeno-podobnymi strukturami dwuwymiarowymi. W opinii prof. A. Wysmołka, Habilitant jest bardzo wartościowym samodzielnym naukowcem.

W dalszej części zebrania wypowiedział się prof. Jacek Majewski, który stwierdził, że osiągnięcia w pracy naukowej mierzone liczbą publikacji, 'impact factorem', wagą wyników naukowych, etc., zostały obszernie omówione przez recenzentów. Recenzenci zgodnie je ocenili jako wystarczające do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Prof. Jacek Majewski stwierdził, że zgadza się z opiniami recenzentów. Podkreślił również, że osiągnięcia Habilitanta wyraźnie przekraczają osiągnięcia średniej habilitacji w Polsce.

Na zakończenie tej części obrad głos zabrał przewodniczący Komisji Habilitacyjnej prof. dr hab. Czesław Skierbiszewski i poprosił członków Komisji o odpowiedź na pytanie: "Czy kandydat do stopnia doktora habilitowanego posiada predyspozycje do kierowania zespołem naukowym?". Wszystkie siedem osób biorące udział w posiedzeniu Komisji odpowiedziało, że 'TAK'. Następnie przewodniczący spytał czy członkowie Komisji mają jakieś dodatkowe uwagi. Żadnych uwag nie zgłoszono.

W związku z tym, że zarówno recenzenci jak i pozostali członkowie Komisji wyrazili poparcie wniosku o nadanie dr Wojciechowi Pacuskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk fizycznych w dyscyplinie fizyka, przystąpiono do zredagowania Uchwały w celu przedstawienia jej Radzie Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Tekst uchwały, który odczytał przewodniczący znajduje się w załączeniu do niniejszego protokołu.

Następnie Przewodniczący Komisji zarządził głosowanie jawne nad przyjęciem proponowanej Uchwały. Przed głosowaniem prof. Czesław Skierbiszewski stwierdził, że w posiedzeniu bierze

udział 7 osób, w tym przewodniczący i sekretarz, co oznacza, że spełnione są warunki wymienione w § 15.1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016r. gwarantujące ważność podjętej uchwały.

W jawnym głosowaniu Komisja jednogłośnie (głosów „tak” - 7; głosów „nie” - 0; głosów „wstrzymujących się” - 0) wniosek poparła.

Prof. Czesław Skierbiszewski zaproponował, by sekretarz Komisji przygotował protokół i rozesłał go w wersji elektronicznej pozostałym członkom Komisji do akceptacji. Po dyskusji ustalono, iż po zaakceptowaniu protokołu przez wszystkich członków Komisji zostanie on wysłany w wersji „papierowej” do Dziekana Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Na tym posiedzenie Komisji zakończono.

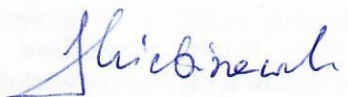
Protokół sporządził

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Jacek Majewski

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Czesław Skierbiszewski

ZAŁĄCZNIK:

Uchwała Komisji Habilitacyjnej

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
w sprawie nadania **dr Wojciechowi Pacuskiemu**
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie: **Nauk Fizycznych,**
dyscyplinie: **Fizyka**

Po przeprowadzeniu postępowania habilitacyjnego, zgodnie z ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595) wraz z późniejszymi zmianami (Dz.U. z 2016 r. poz. 1311), rozporządzeniami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz.U. nr 196, poz. 1165) i z dnia 26 września 2016r. (Dz.U. nr 204, poz. 1-200), oraz Komunikatem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Komisja Habilitacyjna powołana w dniu 6 kwietnia 2017 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w składzie:

1. Prof. dr hab. Czesław Skierbiszewski, Instytut Wysokich Ciśnień PAN w Warszawie (przewodniczący),
2. Prof. dr hab. Jacek Majewski, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski (sekretarz),
3. Prof. dr hab. Sebastian Maćkowski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu (recenzent),
4. Prof. dr hab. Perła Kacman, Instytut Fizyki PAN w Warszawie (recenzent),
5. Prof. dr hab. Andrzej Wysmołek, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski (recenzent),
6. dr hab. Grzegorz Sęk - Politechnika Wrocławska (członek Komisji),
7. dr hab. Krzysztof Turzyński, Wydział Fizyki, Uniwersytet Warszawski (członek Komisji)

odbyła posiedzenie w gmachu Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego w dniu 23 października 2017r. i wyraża opinię, że dorobek naukowy habilitanta dr Wojciecha Pacuskiego spełnia wymagania ustawowe do nadania habilitantowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych, w dyscyplinie fizyka. Komisja podejmuje uchwałę o skierowaniu wniosku do Rady Wydziału Uniwersytetu Warszawskiego o nadanie kandydatowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych w dyscyplinie fizyka na najbliższym posiedzeniu Rady.

Niniejsza uchwała została podjęta na posiedzeniu Komisji w dniu 23 października 2017r, na podstawie wyników oceny dorobku naukowego, dydaktycznego oraz w zakresie współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy habilitanta, dokonanej przez Recenzentów:

- Prof. dr hab. Sebastian Maćkowski - opinia pozytywna
- Prof. dr hab. Perła Kacman - opinia pozytywna
- Prof. dr hab. Andrzej Wysmołek - opinia pozytywna

oraz następującego wyniku jawnego głosowania członków Komisji Habilitacyjnej:

Uprawnionych do głosowania: 7

Obecnych na posiedzeniu: 7

Za wnioskiem: 7
Przeciw: 0
Wstrzymujących się: 0

Szczegółowe uzasadnienie Uchwały Komisji znajduje się w protokole z posiedzenia Komisji.

Podpisy członków Komisji:

Prof. dr hab. Czesław Skierbiszewski

C. Skierbiszewski

Prof. dr hab. Sebastian Maćkowski

S. Maćkowski

Prof. dr hab. Perła Kacman

P. Kacman

Prof. dr hab. Andrzej Wyszomiel

A. Wyszomiel

dr hab. Grzegorz Sęk

G. Sęk

dr hab. Krzysztof Turzyński

K. Turzyński

Prof. dr hab. Jacek Majewski

J. Majewski